

ת"פ 63029/12/20 - מדינת ישראל נגד דוד שליף

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 63029-12-20 מדינת ישראל נ' שליף (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד דוד ז'נבה נגד דוד שליף (עציר)
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד עמית ויצמן

גזר דין

רקע

1. ביום 16.3.21 הורשע הנאשם על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של **החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית**, עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג-1973.

2. על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 21.12.20, בסמוך לשעה 01:30, בסמוך למחלף שורק, החזיק הנאשם במושב האחורי של רכבו בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 1,033.6 גרם נטו וכן בסם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 1,125.5 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית ומבלי שהדבר הותר לו בפקודה, בתקנות או ברישיון מאת המנהל.

עדויות וראיות לעונש

3. מטעם **הנאשם** העידו לעונש הוריו. **אמו** של הנאשם מסרה, כי היא עובדת כמרפאה בעיסוק בבית אבות מזה שנים. התייחסה למצבו הרפואי הרעוע של בעלה, אביו של הנאשם. מסרה, כי משפחתם היא משפחה נורמטיבית, שומרת חוק, שתמיד מסייעת לאחר. לדבריה הסתבכותו של בנם הפתיעה את המשפחה ואין לה הסבר לדברים. כן מסרה, כי מצבו של הבן מכעיס ומעציב אותם ובעקבות המעצר המשפחה מתקשה לתפקד וגם בנו הקטן של הנאשם נפגע מכך. האם מסרה בתחילה, כי אינה מודעת לחזרתיות בהתנהגות בנה, אך בהמשך כאשר הוצגה בפניה הרשעתו הקודמת אישרה שהדבר ידוע לה אך סברה שהנאשם נמנע מעיסוק חוזר בפלילים.

אביו של הנאשם שמסר כי הוא עוסק בניהול המערך הפסיכולוגי בעיר מודיעין עילית. מסר כי הוא חש כאב לב גדול ובושה לאור מעצרו של בנו. הוסיף כי הוא חש קושי רב שכן הוא ומשפחתו לא מבינים מדוע הנאשם עוסק בפשיעה.

מסר כי מצב הבריאותי החמיר לאחרונה, שאסור לו להתרגש ולהילחץ אך בשל הנסיבות זה בלתי נמנע.

4. המאשימה הגישה כתבי אישום והכרעת דין של בית המשפט השלום בירושלים (13317-11-17) ושל בית משפט השלום בתל אביב, שצורף לו [סומנו ת/1 ו-ת/2 בהתאמה], הממתינים לטיעון לעונש בהמשך חודש אפריל.

בכתב האישום משנת 2017 הורשע הנאשם (ביום 7.5.2018!) בעבירה של סחר בסמים שעניינה מכירת 4.84 גרם קנבוס בתמורה ל-600 ₪ וכן החזיק 61 גרם קנבוס מחולקים, ובמקומות שונים.

בכתב האישום משנת 2020 הורשע הנאשם בהחזקת קנבוס במשקל 29 גרם, לצריכה עצמית ולאחרונה, כאמור, צירפו במסגרת הטיעון לעונש הקבוע להמשך חודש זה בירושלים.

טענות הצדדים לעונש

5. **ב"כ המאשימה** התייחסה בטיעוניה לכמות הסם הגדולה בה החזיק והפנתה לערכים המוגנים שבבסיס עבירות הסמים, הפגיעה בבריאות הציבור הכרוכה בהן, הפגיעה בסדר הציבורי והיות עבירות הסמים מחוללות פגיעה אגב הפצתם.

6. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת הפנתה המאשימה לת"פ (שלום ב"ש) **72213-09-16 מדינת ישראל נ' אל צאנע ואח'** לפיו מתחם הענישה בעבירות אותן ביצע הנאשם הוא רחב ויש לאבחן כל מקרה על פי נסיבותיו.

נטען כי במקרה דנן כמות הסם גבוהה, ואף בהתייחס לסוג הסם (הפנתה לעמ' 13 בפסק הדין) מתחם הענישה במקרה זה נע בין 9 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר.

7. המאשימה התחשבה בנסיבות האישיות של הנאשם, ברקע הנורמטיבי ממנו הגיע ובפגיעה במשפחתו וביקשה להעמיד אל מול זה את הפגיעה במשפחות נפגעי השימוש בסמים.

8. המאשימה התייחסה למעורבות הקודמת של הנאשם בעבירות סמים, להיעדר כל אינדיקציה לכך שעבר הליך שיקומי, לקח אחריות או התקדם בחייו. נטען, כי הנאשם איננו מנותק מהעולם העברייני ועל העונש המוטל עליו לשמש גורם מרתיע.

9. המאשימה אבחנה מקרה זה ממקרה אחר שבו הטיל מותב זה 6 חודשי מאסר בפועל וטענה, כי מקרה זה חמור יותר וכן כי המאשימה שוקלת לערער על קולת העונש באותו תיק. כן אבחנה לחומרא, את פסקי הדין אליהם הפנה ב"כ הנאשם.

10. בנסיבות אלה המאשימה עתרה להטיל על הנאשם לכל הפחות 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. לעניין גובה הקנס במכלול הנסיבות, בשים לב לסוג הסמים, לכך שהנאשם לא עבר כל הליך שיקומי ואף לא פנה אפילו לעבור כזה, המאשימה סבורה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתוך המתחם ברף הבינוני-נמוך ועתרה לכך כי המתחם צריך להתחיל מ-12 חודשים וכן יש להשית על הנאשם מאסר מותנה מרתיע, התחייבות וקנס.

לעניין גובה הקנס הוצג, כי מחיר השוק של קילו קנבוס עומד עד כ- 18,000 ₪.

11. **ב"כ הנאשם** ביקש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו בכתב האישום המקורי, שלא במסגרת הסדר טיעון ומדובר בהודאת אמת ונטילת אחריות, כבר מיום הדיון הראשון ואף בשלב החקירה.

נטען, כי הרקע של הנאשם נורמטיבי לחלוטין, וכי הנאשם הדרדר בעקבות משבר שקשור בפירוק הזוגיות לאחר לידת בנו.

12. הוצגו אסמכתאות לעניין רמת הענישה המקובלת ובעיקר לבש"פ 8640/20 אבו קרינאת נ' מדינת ישראל (23.12.20) שם ניתן משקל רב לסוג הסם בו מדובר, שהוא סם "קל" שהשימוש בו נפוץ ואף נשקלת רגולציה בנוגע אליו.

כן הפנה לגזרי הדין הבאים:

ת"פ (שלום ב"ש) 31479-11-20 מדינת ישראל נ' אבו סבית ואח' (16.3.21) - שניתן ע"י מותב זה. לשיטת ב"כ הנאשם מדובר שם בנאשם שהעבירות שביצע הן בנסיבות מחמירות יותר, ובגין 4 ק"ג סם הושתו על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום ב"ש) 45461-10-20 מדינת ישראל נ' עזאזמה ואח' (24.2.21) - בו נגזרו על נאשם אשר החזיק 1.800 ק"ג סם מסוג קנאביס מחולק, 6 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו.

ת"פ (שלום רמ') 46134-03-19 מדינת ישראל נ' שבייב (14.3.21) - בו נגזרו על נאשם אשר החזיק 2 ק"ג סם מחולק ברכב 3 חודשי מאסר בעבודות שירות.

13. לדעת ב"כ הנאשם מתחם העונש ההולם במקרה זה הוא 5-15 חודשי מאסר בפועל ובמקרה זה יש להטיל על הנאשם עונש בתחתית מתחם הענישה.

14. בהקשר זה נטען, כי להורי הנאשם נגרמים סבל וצער רבים, וכל עוד הנאשם שרוי במעצר הם נפגעים. מדובר בהורים שמעוניין לטפל בבנם ולסייע לו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם:

15. מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה ולפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת האשם של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליה. ביישום עיקרון ההלימה וקביעת מתחם העונש במקרה קונקרטי, בית המשפט יתחשב בשלושת אלה: הערך החברתי שנפגע ומידת הפגיעה בו; מדיניות הענישה הנוהגת; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

16. הערכים המוגנים בעבירות סמים הם הגנה על בריאות הציבור ועל שלומו הפיזי והנפשי מפני הנזקים הישירים

והעקיפים הנגרמים עקב השימוש בסמים. חקיקת חוקי הסמים נועדה לעקור נגע הסמים מהשורש. ייצור, הפצה, סחר וכן שימוש בסמים טומנים בחובם פוטנציאל לנזק רחב, לא רק למעורבים הישירים בביצוע העבירות אלא לחברה כולה - צרכן הסמים, משפחתו, והנפגעים העקיפים מהפעילות העבריינית שנלווית פעמים רבות לעבירות הסמים.

17. עבירות הסמים פוגעות גם בערכים מוגנים נוספים, שהנם שמירה על הביטחון הכללי של הציבור ועל רכושו, שכן הקשר בין שימוש בסמים לבין קשת רחבה של עבירות רכוש ואלימות הנו קשר ידוע וברור.

לעניין זה ראו ע"פ 972/11 **מדינת ישראל נגד יניב יונה** [פורסם במאגרים] (4.7.12):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה.."

ראו גם רע"פ 2557/12 **תמם פרדי נגד מדינת ישראל** [פורסם במאגרים] (5.4.12):

"עמדנו לא אחת על חומרתן של עבירות הפצת סמים והחשיבות בהרתעה אפקטיבית: חשיבות המלחמה בנגע הסמים ידועה לכל, והעוסקים בסחר ובתיווך בסם יידעו כי 'מלחמת החורמה בעברייני סמים נמשכת והולכת. מלחמה קשה היא, מלחמה ארוכה, והיא כמלחמת ישראל בעמלק' (ע"פ 4998/95 מדינת ישראל נ' אוקטביו, פ"ד נא(3) 787, 769 (השופט כתארו אז - מ' חשין)) (רע"פ 1720/11 גליק נ' מדינת ישראל (לא פורסם) [פורסם במאגרים] פסקה ז')."

18. ב"כ הנאשם ביקש להבחין בין סוגי הסמים לעניין מידת הפגיעה בערכים המוגנים וקביעת מתחם הענישה. אכן, יש מקום לאבחנה בין סוגי הסמים המופצים ואבחנה זו רלוונטית לקביעת מתחם הענישה בהתאם למידת הפגיעה בערכים המוגנים. קיימים סמים שפגיעתם הצפויה במשתמשים, לעיתים כבר בשימוש המזדמן הראשון, רבה מאד. לסמים שונים מאפייני השפעה שונים, וגם נזקים משניים צפויים בעוצמות שונות ונתונים אלה ודאי רלוונטיים בקביעת מתחם הענישה. בהתייחסות למשקל הסם יש לקחת בחשבון גם משקלה של המנה הבודדת (ואת הכמות המוגדרת בפקודה ככמות לגביה חלה "חזקת הכמות") וברור שאין דין החזקה של קילו קנבוס, כדין החזקה של קילו קוקאין. אך העובדה שקיימים סמים חמורים **מאד** אין משמעה שקיים סם "קל" והסמים שבהחזקתם הורשע הנאשם אינם "קלים".

19. במקרה זה החזיק הנאשם ברכבו קנבוס וחשיש במשקל כולל של כ- 2.150 ק"ג. מדובר בכמות "מסחרית" שאיננה לצריכה עצמית ופשיטא, כי היא מיועדת להפצה.

20. במצב דברים זה עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים הנובעת מסוג הסם, ממשקלו ומנסיבות החזקתו היא ברף הבינוני ומידת אשמו של הנאשם בהחזקה המודעת מלאה.

מדיניות הענישה הנוהגת:

21. פסיקת בתי המשפט מלמדת, כי במקרים שונים נקבעו מתחמי ענישה במנעד מסוים, שאינו מושפע אך ורק ממשקל הסמים, אלא גם מהנסיבות שברקע להחזקה. כך, למשל:

א. **ברע"פ 1830/16 רקיבי נגד מדינת ישראל (11.4.16):** אושר מתחם של 6-15 חודשי מאסר ונגזרו על נאשם אשר החזיק חשיש ברכבו, מחולק לאריזות רבות במשקל כולל של כ - 2,300 גרם. על הנאשם, ללא עבר פלילי ולאחר שהתקבל בעניינו תסקיר חיובי, הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל.

ב. **ברע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל (22.1.15):** אישר בית המשפט העליון מתחם עונש הנע בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל ביחס לעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית שעניינה החזקת חשיש במשקל כולל של כ - 400 גרם בבית מגוריו של המערער.

ג. **בעפ"ג (ב"ש) 24043-04-17 אל קשכר נגד מדינת ישראל (4.6.17):** בית-משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 922.40 גרם נטו. **בית-המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 7 חודשים, לצד ענישה נלווית.** בית-המשפט המחוזי דחה ערעור הנאשם.

ד. **בעפ"ג 38161-12-16 אלעול נ' מדינת ישראל (18.1.17):** נמחק ערעור על עונש מאסר בן 14 חודשים שהושת על נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קנביס, במשקל של 6 ק"ג.

ה. **בת"פ 19923-05-19 (שלום ב"ש) מדינת ישראל נ' אלאפסק (5.1.21):** הורשע הנאשם בהחזקת קנבוס במשקל של 1.7 ק"ג. על הנאשם, שהיה בעל הרשעות קודמות והוגש בעניינו תסקיר חיובי, הוטלו **6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.**

ו. **בת"פ 14782-06-18 (שלום ב"ש) מדינת ישראל נ' אלעול (7.1.20):** הורשע הנאשם בהחזקת סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 3.8 ק"ג שלא לצריכה עצמית. על הנאשם, צעיר בן 23, ללא הרשעות קודמות ותסקיר שהוגש בעניינו הוטלו **9 חודשי מאסר בפועל שירותו בעבודות שירות, ורכיבי ענישה נוספים.**

מכל האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הינו בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף עונשים נלווים.

קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם

22. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יתחשב בית המשפט בשיקולים כלליים ובשיקולים פרטניים, שאינם קשורים בנסיבות ביצוע העבירה. במקרה שבפניי מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

23. לקחתי בחשבון כי הנאשם הודה בכתב האישום המיוחס לו במלואו ובכך לקח אחריות על מעשיו וכן חסך זמן

שיפוטי יקר.

24. אמנם מדובר בנאשם שרקעו נורמטיבי, כפי שהשתקף היטב בעדויות הוריו, אך חרף ההפתעה הרבה שביטאה אמו של הנאשם מהסתבכותו בתיק זה, שתי הרשעותיו בעבירות סמים קודמות מלמדות על מעורבות, המסלימה והולכת, בעולם הסמים מזה מספר שנים. מהמסמכים שהוגשו עולה, כי הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן במסגרת התיק המתנהל בירושלים ואף שהכרעת הדין בעניינו ניתנה כבר בשנת 2018, טרם נגזר דינו. בפרוטוקול הדיון דאז אף עתר בא כוחו שם לבחינת אפשרות לביטול ההרשעה. העבירות בתיק שלפניי בוצעו בתקופה בה הנאשם ממתין לגזר דינו, וכאמור, ניכרת מהן הסלמה בהתנהלות. עובדה זו מלמדת על היעדר מורא החוק ועל רמת הרתעה נחותה וירודה של הליכים מתנהלים או של קשר עם גורמי סמכות וטיפול מפני התנהגות חוזרת.

25. אכן, שלא כבעניין ת"פ 31479-11-20 בעניין **אבו סבית** הנ"ל, שבו הוטלו על הנאשם 6 חודשי מאסר, מתוך התחשבות בגיל הצעיר, בהעדר העבר הפלילי, ובתסקיר החיובי, במקרה זה קיימים שיקולים מיוחדים המצדיקים הרתעת היחיד.

26. **בנסיבות אלה, יש להטיל על הנאשם עונש ברף הבינוני-נמוך של מתחם העונש ועונשים נלווים.**

סוף דבר:

27. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים כמפורט לעיל אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 9 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג עוון.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו, יעבור הנאשם עבירת סמים מסוג פשע.
- ד. קנס בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.8.2021. תשומת לב הנאשם, כי אי עמידה בתשלום תביא להעמדת הסכום כולו לפירעון.

ניתן בזאת צו להשמדת מוצג - סמים בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשפ"א, 08 אפריל 2021, במעמד הצדדים.

